

गायत्रियै । गायत्री त्रिष्टुभे । त्रिष्टुभजगत्यै । जगत्यनुष्टुभे ।
 अनुष्टुप् पङ्क्त्यै । पङ्क्तिः प्रजापतये ॥ २ ॥ प्रजापतिर्विश्वेभ्यो
 देवेभ्यः । विश्वे देवा बृहस्पतये । बृहस्पतिर्ब्रह्मणे । ब्रह्मा भूर्भुवः
 सुवः । बृहस्पतिर्देवानां ब्रह्मा । अहं मनुष्याणाम् । बृहस्पते
 यज्ञं गोपाय” इति । यजमानोक्तप्रकारेणाहं भूम्यादिलो-
 कत्रयस्य पालकोऽस्मि तत्पालकदेवरूपेण भावितत्वात् ता-
 दृशोहं ‘सवित्रा’ प्रेरकेण देवेन, ‘प्रसूतः’ अनुज्ञातः सन्, ‘आ-
 त्तिज्यं करिष्यामि’ । हे ‘सवितर्देव’, ‘त्वां’, एव ‘एतं’ ब्रह्माणं
 सर्वं यजमानाः ‘वृणते’ । कीदृशं त्वां, बृहस्पतिरूपेणावस्थितं
 ‘दैव्यं’ देवसम्बन्धिनं, ‘ब्राह्मणं’ ब्राह्मणजातिं, ‘तत्’ सर्वं
 वृत्तान्तजातम्, ‘अहं’, ‘मनसे’ मनोभिमानिने देवाय, ‘प्रब्र-
 वीमि’, ‘मनः’, देवस्य ‘गायत्रियै’, देवतायै प्रब्रवीति, एवं
 गायत्र्यादयस्त्रिष्टुभादिभ्यो ब्रह्मपर्यन्तेभ्यो ब्रुवन्ति । तच्च
 ‘ब्रह्मा’, भूरादिलोकत्रयात्मकं ‘देवानां’, मध्ये ‘बृहस्पतिः’,
 एव ‘ब्रह्मा’, ‘मनुष्याणां’, मध्ये ‘अहं’, ‘ब्रह्मा’, हे ‘बृहस्पते’,
 ‘यज्ञं’, इमं ‘गोपाय’ रक्ष, अहमपि त्वत्प्रसादाद्रक्षामीत्यभि-
 प्रायः ॥

(४) अथाग्निध्रेणाभिगृह्यमाणस्योत्करस्यानुमन्त्रणे मन्त्र-
 माह । “इदं तस्मै हर्म्यं करोमि । यो वो देवाश्चरति ब्रह्म-
 चर्यम् । मेधावो दिक्षु मनसा तपस्वी ॥ ३ ॥ अन्तर्दूतश्चरति
 मानुषीषु” इति । हे ‘देवाः’, ‘वः’ युष्मानुद्दिश, ‘ब्रह्मचर्यं’,
 ‘चरति’ नियमं करोति, ‘तस्मै’ नियमवते, ‘इदं’ इदानीं,